ASETUKSET

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2016/2250,

annettu 4 päivänä lokakuuta 2016,

tiettyjen pohjakalakantojen kalastuksia Pohjanmerellä ja unionin vesillä ICES-alueella IIa koskevasta poisheittämissuunnitelmasta

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta 11 päivänä joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013 ([1]) ja erityisesti sen 15 artiklan 6 kohdan,

ottaa huomioon kalavarojen säilyttämisestä nuorten meren eliöiden suojelemiseksi toteutettavien teknisten toimenpiteiden avulla 30 päivänä maaliskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 850/98 ([2]) ja erityisesti sen 18 a artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 tavoitteena on saaliiden poisheittämisen lopettaminen asteittain kaikissa unionin kalastuksissa ottamalla käyttöön purkamisvelvoite, joka koskee saalisrajoitusten alaisten lajien saaliita.

(2) Kyseisen asetuksen 15 artiklan 6 kohdassa siirretään komissiolle valta hyväksyä delegoiduilla säädöksillä poisheittämissuunnitelmia enintään kolmen vuoden ajaksi yhteisten suositusten perusteella, joita jäsenvaltiot ovat laatineet kuultuaan asianomaisia neuvoa-antavia toimikuntia.

(3) Alankomailla, Belgialla, Ranskalla, Ruotsilla, Saksalla, Tanskalla ja Yhdistyneellä kuningaskunnalla on Pohjanmerellä välitön kalastuksenhoitoetu. Kyseiset jäsenvaltiot esittivät Pohjanmeren neuvoa-antavaa toimikuntaa kuultuaan 3 päivänä kesäkuuta 2016 komissiolle yhteisen suosituksen tiettyjen pohjakalakantojen kalastuksia Pohjanmerellä koskevaksi poisheittämissuunnitelmaksi. Asiaankuuluvilta tieteellisiltä elimiltä on saatu tieteelliset lausunnot, joita tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea (STECF) on tarkastellut. Kyseisistä toimenpiteistä keskusteltiin 14 päivänä heinäkuuta pidetyssä asiantuntijaryhmän kokouksessa, johon osallistuivat 28 jäsenvaltiota ja komissio sekä tarkkailijana Euroopan parlamentti.

(4) Yhteiseen suositukseen sisältyvät toimenpiteet ovat asetuksen (EU) N:o 1380/2013 18 artiklan 3 kohdan mukaisia.

(5) Sovellettaessa kyseistä asetusta Pohjanmeri käsittää ICES-alueet III a ja IV. Koska eräitä ehdotetun poisheittämissuunnitelman piiriin kuuluvia pohjakalakantoja esiintyy myös unionin vesillä ICES-alueella II a, asianomaiset jäsenvaltiot suosittavat, että poisheittämissuunnitelma kattaa myös kyseisen alueen.

(6) Pohjanmerellä purkamisvelvoitetta sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2016

— turskan, koljan, valkoturskan ja seidin sekakalastukseen;

— keisarihummerin kalastukseen;

([1]) EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22.
([2]) EYVL L 125, 27.4.1998, s. 1.

— merianturan ja punakampelan sekakalastukseen;

— kummelituskan kalastukseen ja

— pohjankatkaravun kalastukseen.

Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 5 kohdan mukaisesti komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/2440 ([1]) yksilöidään lajit, joiden saaliit on purettava 1 päivästä tammikuuta 2016 alkaen. Nämä lajit ovat seiti, kolja, keisarihummeri, meriantura, punakampela, kummelituska ja pohjankatkarapu. Delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/2440 vahvistettiin myös pohjankatkaravun sivusaaliiden purkamisvelvoite. Tässä asetuksessa olisi palautettava säännökset, jotka koskevat delegoidun asetuksen (EU) 2015/2440 mukaisesti purettavia lajeja, ja täsmennettävä muut lajit ja kalastukset, joihin purkamisvelvoitetta sovelletaan vuosina 2017 ja 2018.

(7) Asianomaiset jäsenvaltiot väittävät, että neuvoston asetuksen (EY) N:o 1342/2008 ([2]) III luvussa vahvistetut pyyntiponnistusta koskevat säännöt estävät purkamisvelvoitteen täytäntöönpanon onnistumisen turskan osalta, koska kyseisessä luvussa säädetty pyyntiponnistusjärjestelmä haittaa kalastustapojen mukauttamisen edellyttämää joustavuutta esimerkiksi alueen ja pyydyksen valinnan osalta, kun purkamisvelvoite on otettu käyttöön. Lainsäädäntövallan käyttäjät ovat käynnistäneet asetusta (EY) N:o 1342/2008 koskevan tarkistusprosessin. Jotta estettäisiin pyyntiponnistusjärjestelmän ja purkamisvelvoitteen samanaikainen soveltaminen turskan osalta, turskan purkamisvelvoitetta olisi sovellettava vasta sen jälkeen, kun pyyntiponnistusjärjestelmän soveltaminen on lakannut.

(8) Delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/2440 otettiin käyttöön poikkeus velvoitteesta purkaa kaikki sellaisten lajien saaliit, joiden osalta on tieteellistä näyttöä korkeasta eloonjäämisasteesta, jäljempänä 'korkeaan eloonjäämisasteeseen perustuva vapautus', jota sovelletaan ICES-alueella III a pyydettyihin keisarihummerisaaliisiin edellyttäen, että käytetään mertoja tai tiettyjä pohjatrooleja. Kyseisessä delegoidussa asetuksessa edellytettiin, että jäsenvaltioiden, joilla on välitöntä kalastuksenhoitoetua Pohjanmerellä, on toimitettava komissiolle tieteellistä lisätietoa, joka tukee tiettyjen pohjatroolien osalta säädettyjä vapautuksia. Nämä tiedot on toimitettu, ja STECF on todennut ne riittäviksi. Sen vuoksi kyseinen vapautus olisi sisällytettävä uuteen poisheittämissuunnitelmaan.

(9) Yhteiseen suositukseen sisältyy korkeaan eloonjäämisasteeseen perustuva vapautus ICES-suuralueella IV tietyillä pyydyksillä pyydetyille keisarihummerisaaliille edellyttäen, että käytetään valikointiristikolla varustettua laitetta.

(10) Yhteiseen suositukseen sisältyy korkeaan eloonjäämisasteeseen perustuva vapautus ICES-suuralueella IV tietyillä pyydyksillä pyydetyille merianturasaaliille tietyillä merianturan eloonjäämisastetta edistävillä edellytyksillä.

(11) Yhteisessä suosituksessa esitetyn ja STECF:n arvioiman tieteellisen näytön perusteella ja ottaen huomioon pyydysten, pyyntikäytäntöjen ja ekosysteemin erityispiirteet kyseiset vapautukset olisi sisällytettävä tähän asetukseen vuoden 2017 osalta. Jäsenvaltioiden olisi toimitettava lisätietoja, jotta STECF voisi jatkaa kyseisillä trooleilla ICES-suuralueella 1V pyydetyn keisarihummerin ja merianturan eloonjäämisasteen arvioimista ja komissio voisi tarkastella uudelleen kyseistä vapautusta.

(12) Delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/2440 otettiin käyttöön *de minimis* -poikkeukset

— riimuverkoilla ja tavallisilla verkoilla ICES-alueella III a, ICES-suuralueella IV ja unionin vesillä ICES-suuralueella II a pyydetylle merianturalle,

— tietyillä puomitrooleilla ICES-suuralueella IV pyydetylle merianturalle,

— tietyillä pohjatrooleilla ICES-suuralueella IV ja unionin vesillä ICES-alueella II a pyydetylle keisarihummerille sekä

— tietyillä pohjatrooleilla ICES-alueella III a yhdessä pyydetylle merianturalle ja koljalle.

Yhteisessä suosituksessa ehdotetaan kyseisten vapautusten soveltamisen jatkamista. Sen vuoksi ne olisi sisällytettävä uuteen poisheittämissuunnitelmaan.

([1]) Komission delegoitu asetus (EU) 2015/2440, annettu 22 päivänä lokakuuta 2015, tiettyjen pohjakalakantojen kalastuksia Pohjanmerellä ja unionin vesillä ICES-alueella IIa koskevasta poisheittämissuunnitelmasta (EUVL L 336, 23.12.2015, s. 42).

([2]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1342/2008, annettu 18 päivänä joulukuuta 2008, turskakantoja ja turskakantoja hyödyntävää kalastustoimintaa koskevan pitkän aikavälin suunnitelman vahvistamisesta ja asetuksen (EY) N:o 423/2004 kumoamisesta (EUVL L 348, 24.12.2008, s. 20).

(13) Yhteiseen suositukseen sisältyy *de minimis* -poikkeus tietyillä pohjatrooleilla ICES-alueella III a yhdessä pyydetyille meriantura-, kolja- ja valkoturskasaaliille, ICES-alueella III a merroilla yhdessä pyydetyille meriantura-, kolja- ja valkoturskasaaliille sekä vuonna 2018 pohjatrooleilla ICES-alueella IV c pyydetylle valkoturskalle.

(14) Jäsenvaltioiden toimittaman kyseisiä vapautuksia koskevan vakuuttavan näytön perusteella, jonka STECF on arvioinut ja todennut, että kyseisiin vapautuksiin sisältyy perusteltuja argumentteja, joiden mukaan valikoivuuden lisääminen on vaikeaa ja/tai aiheuttaa tahattomien saaliiden käsittelykustannusten kohtuutonta kasvua, komissio katsoo aiheelliseksi vahvistaa *de minimis* -poikkeukset yhteisessä suosituksessa ehdotettujen prosenttiosuuksien mukaisesti siten, etteivät asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 5 kohdan c alakohdan nojalla sallitut tasot ylity.

(15) Asetuksen (EY) N:o 850/98 18 a artiklassa annetaan komissiolle valtuudet vahvistaa poisheittämissuunnitelmien hyväksymistä varten ja purkamisvelvoitteen alaisten lajien osalta säilyttämisen vähimmäisviitekoko, jonka tarkoituksena on varmistaa nuorten meren eliöiden suojeleminen. Kyseinen säilyttämisen vähimmäisviitekoko voi tarvittaessa poiketa asetuksen (EY) N:o 850/98 liitteessä III vahvistetusta koosta. Keisarihummerin pyynnissä ICES-alueella III a on aiheellista säilyttää delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/2440 vahvistettu säilyttämisen vähimmäisviitekoko, toisin sanoen 105 millimetrin kokonaispituus ja 32 millimetrin selkäkilven pituus. Yhteisen suosituksen ja STECF:n arvion perusteella olisi lisättävä 59 millimetrin pyrstön vähimmäispituus, koska kyseisen arvion mukaan tämä pyrstön pituus vastaa kokonaispituuden ja selkäkilven pituuden nykyisiä arvoja.

(16) Poisheittämissuunnitelmiin voi sisältyä myös teknisiä toimenpiteitä, jotka liittyvät purkamisvelvoitteen alaisiin kalastuksiin tai lajeihin. Pyydysten valikoivuuden parantamiseksi ja tahattomien saaliiden vähentämiseksi Skagerrakissa on tarpeen säilyttää eräät tekniset toimenpiteet, joista sovittiin unionin ja Norjan välillä vuosina 2011 ([1]) ja 2012 ([2]).

(17) Asianmukaisen valvonnan varmistamiseksi olisi laadittava jäsenvaltioita koskevat erityisvaatimukset tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan alusluettelon laatimisen osalta.

(18) Koska tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet vaikuttavat suoraan unionin alusten kalastuskauden suunnitteluun ja kalastuskauden taloudelliseen toimintaan, tämän asetuksen olisi tultava voimaan heti sen julkaisemisen jälkeen. Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklassa asetetun aikataulun noudattamiseksi sitä olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2017 31 päivään joulukuuta 2018.

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Purkamisvelvoitteen soveltaminen

Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 1 kohdassa säädettyä purkamisvelvoitetta sovelletaan ICES-suuralueella IV (Pohjanmeri), ICES-alueella III a (Kattegat ja Skagerrak) sekä unionin vesillä ICES-alueella II a (Norjanmeri) tämän asetuksen liitteessä määritellyissä kalastuksissa.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

1) ’Seltra-paneelilla’ valikoivaa laitetta, joka muodostuu ylähavaksesta, jonka silmäkoko on vähintään 270 millimetriä (vinoneliösilmä), neljänä paneelina, jotka yhdistetään siten, että kolme 90 millimetrin silmää on kiinnitetty yhteen 270 millimetrin silmään, tai silmäkooltaan vähintään 140 millimetrin ylähavaksesta (neliösilmä). Havas on vähintään kolmen metrin pituinen, sijoitettu enintään neljän metrin päähän sulkuköydestä ja yhtä leveä kuin troolin ylempi verkko (jameesta jameeseen);

([1]) Euroopan unionin ja Norjan välisissä Skagerrakin ja Kattegatin vuoden 2012 kalastuksen sääntelyä koskevissa kalastusneuvotteluissa sovittuja päätelmiä koskeva yhteisesti sovittu pöytäkirja.

([2]) Euroopan unionin ja Norjan 4 päivänä heinäkuuta 2012 tekemä, poisheittokiellon ja valvontatoimenpiteiden täytäntöönpanoa Skagerrakin alueella koskevia toimenpiteitä koskevien kalastusneuvottelujen yhteisesti sovittu pöytäkirja.

2) 'valikointiristikolla varustetulla laitteella' valikoivaa laitetta, joka muodostuu kahdesta havaksesta muodostuvaan vinoneliösilmäiseen verkkoon, jonka silmäkoko on vähintään 200 millimetriä, neljänä paneelina kiinnitetystä havaksesta ja joka johtaa troolin takaosassa olevaan pakoaukkoon.

3 artikla

Turskan purkamisvelvoitetta koskevat erityissäännöt

Sen estämättä, mitä 1 artiklassa säädetään, tämän asetuksen mukaista turskasaaliiden purkamisvelvoitetta sovelletaan ainoastaan, jos asetus (EY) N:o 1342/2008 tai sen III luku on kumottu ennen 1 päivää tammikuuta 2017.

4 artikla

Eloonjäämisasteeseen perustuva vapautus keisarihummerille

1. Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 4 kohdan b alakohdan mukaista vapautusta purkamisvelvoitteesta sellaisten lajien yhteydessä, joiden osalta on tieteellistä näyttöä siitä, että eloonjäämisasteet ovat mahdollisesti korkeita, sovelletaan seuraaviin keisarihummerisaaliisiin:

a) merroilla (FPO ([1])) pyydetyt saaliit;

b) ICES-alueella III a pohjatrooleilla (OTB, TBN), joiden silmäkoko on vähintään 70 millimetriä ja jotka on varustettu lajitteluristikolla, jonka tankojen väli on enintään 35 millimetriä, pyydetyt saaliit;

c) ICES-alueella III a pohjatrooleilla (OTB, TBN), joiden silmäkoko on vähintään 90 millimetriä ja jotka on varustettu Seltra-paneelilla, pyydetyt saaliit;

d) vuonna 2017 ICES-alueella IV pohjatrooleilla (OTB, TBN), joiden silmäkoko on vähintään 80 millimetriä ja jotka on varustettu valikointiristikolla, pyydetyt saaliit.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa pyydetty keisarihummeri on päästettävä heti takaisin mereen alueella, jolta se on pyydetty.

3. Jäsenvaltioiden, joilla on välitöntä kalastuksenhoitoetua Pohjanmerellä, on toimitettava ennen 1 päivää toukokuuta 2017 komissiolle 3 päivänä kesäkuuta 2016 esitetyssä yhteisessä suosituksessa määrättyjen tietojen lisäksi lisätietoja ja muita asiaankuuluvia tieteellisiä tietoja 1 kohdan d alakohdassa säädetyn vapautuksen tueksi. Tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea (STECF) arvioi kyseiset tiedot ennen 1 päivää syyskuuta 2017.

5 artikla

Eloonjäämisasteeseen perustuva vapautus merianturalle

1. Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 4 kohdan b alakohdan mukaista vapautusta purkamisvelvoitteesta sellaisten lajien kohdalla, joiden osalta tieteelliset todisteet osoittavat korkean eloonjäämisasteen, sovelletaan vuonna 2017 säilyttämisen vähimmäisviitekokoa pienemmän merianturan saaliisiin, jotka on saatu trooleilla (OTB), joiden troolinperän silmäkoko on 80–99 millimetriä, ICES-alueella IV c kuuden meripeninkulman etäisyydellä rannikosta ja kartoitettujen kasvualueiden ulkopuolella.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua vapautusta sovelletaan ainoastaan aluksiin, joiden enimmäispituus on 10 metriä ja koneteho enintään 180 kW, kalastettaessa enintään 15 metrin syvyisillä vesillä vetoajan ollessa rajoitettu enintään 1,5 tuntiin.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa pyydetty meriantura on päästettävä heti takaisin mereen.

([1]) Tässä asetuksessa käytetyt pyydyskoodit viittaavat valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan (EUVL L 112, 30.4.2011, s. 1). sääntöjen noudattaminen, annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 8 päivänä huhtikuuta 2011 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 404/2011 liitteessä XI oleviin koodeihin. Kokonaispituudeltaan alle 10-metristen alusten osalta taulukossa käytetyt koodit viittaavat FAO:n pyydysluokituksen koodeihin.

4. Jäsenvaltioiden, joilla on välitöntä kalastuksenhoitoetua Pohjanmerellä, on toimitettava komissiolle viimeistään 1 päivänä toukokuuta 2017 tieteellistä lisätietoa, joka tukee 1 kohdassa säädettyä poikkeusta. STECF arvioi kyseiset tiedot viimeistään 1 päivänä syyskuuta 2017.

6 artikla

De minimis -poikkeukset

Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 1 kohdassa säädetään, seuraavat määrät saa kyseisen asetuksen 15 artiklan 4 kohdan c alakohdan nojalla heittää pois:

a) merianturan osalta enintään kolme prosenttia merianturaa riimuverkoilla ja tavallisilla verkoilla (GN, GNS, GND, GNC, GTN, GTR, GEN, GNF) ICES-alueella III a, ICES-suuralueella IV ja unionin vesillä ICES-alueella II a pyytävien alusten vuotuisesta kokonaissaaliista;

b) säilyttämisen vähimmäisviitekokoa pienemmän merianturan osalta vuonna 2017 enintään seitsemän prosenttia ja vuonna 2018 enintään kuusi prosenttia kyseistä lajia puomitrooleilla (TBB), joiden silmäkoko on 80–119 millimetriä ja joiden silmäkokoa on lisätty puomitroolin jatko-osassa, ICES-suuralueella IV pyytävien alusten vuotuisesta kokonaissaaliista;

c) säilyttämisen vähimmäisviitekokoa pienemmän keisarihummerin osalta enintään kuusi prosenttia kyseistä lajia ICES-suuralueella IV ja unionin vesillä ICES-alueella II a pyytävien, pohjatrooleja (OTB, TBN, OTT, TB), joiden silmäkoko on 80–99 millimetriä, käyttävien alusten vuotuisesta kokonaissaaliista;

d) vuonna 2017 säilyttämisen vähimmäisviitekokoa pienemmän merianturan ja koljan yhdistettyjen saaliiden osalta enintään kaksi prosenttia keisarihummerin, merianturan, koljan ja pohjankatkaravun vuotuisesta kokonaissaaliista keisarihummeria lajitteluristikkoa, jonka tankojen väli on enintään 35 millimetriä, käyttävillä pohjatrooleilla (OTB, TBN), joiden silmäkoko on vähintään 70 millimetriä, ICES-alueella III a pyytävien alusten harjoittamassa kalastuksessa;

e) vuonna 2018 säilyttämisen vähimmäisviitekokoa pienemmän merianturan, koljan ja valkoturskan yhdistettyjen saaliiden osalta enintään neljä prosenttia keisarihummerin, merianturan, koljan, valkoturskan ja pohjankatkaravun vuotuisesta kokonaissaaliista keisarihummeria lajitteluristikkoa, jonka tankojen väli on enintään 35 millimetriä, käyttävillä pohjatrooleilla (OTB, TBN), joiden silmäkoko on vähintään 70 millimetriä, ICES-alueella III a pyytävien alusten harjoittamassa kalastuksessa;

f) säilyttämisen vähimmäisviitekokoa pienemmän merianturan, koljan ja valkoturskan yhdistettyjen saaliiden osalta enintään yksi prosentti keisarihummerin, merianturan, koljan, valkoturskan ja pohjankatkaravun vuotuisesta kokonaissaaliista pohjankatkarapua lajitteluristikkoa, jonka tankojen väli on enintään 19 millimetriä, käyttävillä pohjatrooleilla (OTB), joiden silmäkoko on vähintään 35 millimetriä, ICES-alueella III a pyytävien alusten harjoittamassa kalastuksessa;

g) merianturan, koljan ja valkoturskan yhdistettyjen saaliiden osalta enintään 0,5 prosenttia keisarihummerin, merianturan, koljan, valkoturskan ja pohjankatkaravun vuotuisesta kokonaissaaliista kalastettaessa merroilla (FPO) keisarihummeria ICES-alueella III a;

h) vuonna 2018 valkoturskan saaliiden osalta enintään seitsemän prosenttia keisarihummerin, koljan, merianturan, pohjankatkaravun, valkoturskan, punakampelan, seidin ja turskan vuotuisesta kokonaissaaliista pohjatrooleja (OTB, OTT), joiden silmäkoko on 70–99 millimetriä, käyttävien alusten ICES-alueella IV c harjoittamassa merianturan, valkoturskan ja sellaisten lajien, joihin ei sovelleta saalisrajoituksia, sekakalastuksessa.

7 artikla

Säilyttämisen vähimmäisviitekoko

Asetuksen (EY) N:o 850/98 liitteessä XII vahvistetusta säilyttämisen vähimmäisviitekoosta poiketen keisarihummerin säilyttämisen vähimmäisviitekoko ICES-alueella III a on seuraava:

a) kokonaispituus 105 millimetriä;

b) pyrstön pituus 59 millimetriä;

c) selkäkilven pituus 32 millimetriä.

8 artikla

Tekniset erityistoimenpiteet Skagerrakissa

1. On kiellettyä pitää aluksella tai käyttää Skagerrakissa trooleja, ankkuroituja kierrenuottia, puomitrooleja tai vastaavia vedettäviä verkkopyydyksiä, joiden silmäkoko on alle 120 mm.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, myös seuraavanlaisia trooleja voidaan käyttää:

a) troolit, joiden verkon perän silmäkoko on vähintään 90 millimetriä, edellyttäen että ne on varustettu Seltra-paneelilla tai lajitteluristikolla, jonka tankojen väli on enintään 35 millimetriä;

b) troolit, joiden neliösilmäverkon perä on vähintään 70 millimetriä ja jotka on varustettu lajitteluristikolla, jonka tankojen väli on enintään 35 millimetriä;

c) troolit, joiden pienin silmäkoko on alle 70 millimetriä kalastettaessa pelagisia tai teollisia lajeja, edellyttäen että saalis koostuu vähintään 80-prosenttisesti yhdestä tai useammasta pelagisesta tai teollisesta lajista;

d) troolit, joiden verkon perän silmäkoko on vähintään 35 millimetriä kalastettaessa *Pandalus*-sukuun kuuluvia lajeja, edellyttäen että trooli on varustettu lajitteluristikolla, jonka tankojen väli on enintään 19 millimetriä.

3. Kalapesää voidaan käyttää kalastettaessa 2 kohdan d alakohdan mukaisesti *Pandalus*-sukuun kuuluvia lajeja, edellyttäen että on olemassa asianmukaiset kalastusmahdollisuudet sivusaaliskalastuksen kattamiseksi ja että pesä on

— varustettu neliösilmäisellä ylähavaksella, jonka silmäkoko on vähintään 120 millimetriä,

— vähintään kolmen metrin pituinen, ja

— vähintään yhtä leveä kuin lajitteluristikko.

9 artikla

Alusluettelo

Jäsenvaltioiden on määriteltävä tämän asetuksen liitteessä säädettyjen kriteerien mukaisesti alukset, joihin purkamisvelvoitetta kussakin yksittäisessä kalastuksessa sovelletaan. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2016 suojattua unionin kalastuksenvalvonnan verkkosivustoa käyttäen luettelo kaikista seitiä kohdelajina pyytävistä aluksista, jotka on ensimmäisen kohdan nojalla vahvistettu liitteessä. Niiden on pidettävä luettelot ajan tasalla.

10 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Sitä sovelletaan 1 päivän tammikuuta 2017 ja 31 päivän joulukuuta 2018 välisenä aikana.

Tämän asetuksen 9 artiklaa sovelletaan kuitenkin asetuksen voimaantulopäivästä lähtien.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä lokakuuta 2016.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Jean-Claude JUNCKER

LIITE

Kalastukset, joihin sovelletaan purkamisvelvoitetta:

Pyydys (1) (2)	Silmäkoko	Lajit
Troolit: OTB, OTT, OT, PTB, PT, TBN, TBS, OTM, PTM, TMS, TM, TX, SDN, SSC, SPR, TB, SX, SV	≥ 100 mm	Vuodet 2017 ja 2018: kaikki seiti- (jos alus pyytää kohdelajina seitiä (3)), punakampela-, kolja-, valkoturska-, turska-, pohjankatkarapu-, meriantura- ja keisarihummerisaaliit
Troolit: OTB, OTT, OT, PTB, PT, TBN, TBS, OTM, PTM, TMS, TM, TX, SDN, SSC, SPR, TB, SX, SV	70–99 mm	Vuodet 2017 ja 2018: kaikki keisarihummeri-, meriantura-, kolja- ja pohjankatkarapusaaliit Vuonna 2018: kaikki valkoturskasaaliit
Troolit: OTB, OTT, OT, PTB, PT, TBN, TBS, OTM, PTM, TMS, TM, TX, SDN, SSC, SPR, TB, SX, SV	32–69 mm	Vuodet 2017 ja 2018: kaikki pohjankatkarapu-, keisarihummeri-, meriantura-, kolja- ja valkoturskasaaliit
Puomitroolit: TBB	≥ 120 mm	Vuodet 2017 ja 2018: kaikki punakampela-, pohjankatkarapu-, keisarihummeri-, meriantura-, turska-, kolja- ja valkoturskasaaliit
Puomitroolit: TBB	80–119 mm	Vuodet 2017 ja 2018: kaikki meriantura-, pohjankatkarapu-, keisarihummeri- ja koljasaaliit Vuonna 2018: kaikki valkoturskasaaliit
Verkot, riimuverkot ja pussiverkot: GN, GNS, GND, GNC, GTN, GTR, GEN, GNF		Vuodet 2017 ja 2018: kaikki meriantura-, pohjankatkarapu-, keisarihummeri-, kolja-, valkoturska- ja turskasaaliit (4)
Koukut ja siimat: LLS, LLD, LL, LTL, LX, LHP, LHM		Vuodet 2017 ja 2018: kaikki kummeliturska-, pohjankatkarapu-, keisarihummeri-, meriantura-, kolja-, valkoturska- ja turskasaaliit
Rysät: FPO, FIX, FYK, FPN		Vuodet 2017 ja 2018: kaikki keisarihummeri-, pohjankatkarapu-, meriantura-, kolja- ja valkoturskasaaliit

(1) Tässä taulukossa käytetyt pyydyskoodit viittaavat valvontajärjestelmästä annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 404/2011 liitteessä XI vahvistettuihin koodeihin.

(2) Kokonaispituudeltaan alle 10-metristen alusten osalta taulukossa käytetyt koodit viittaavat FAO:n pyydysluokituksen koodeihin.

(3) Aluksia pidetään kohdelajina seitiä pyytävinä aluksina, jos käytettäessä trooleja, joiden silmäkoko on ≥ 100 millimetriä, purettujen seitisaaliiden vuosittainen keskiarvo on ollut ≥ 50 prosenttia kaikista aluksen purkamista EU:n ja kolmansien maiden aluevesillä pyydetyistä saaliista ajanjaksolla x – 4 – x – 2, jossa x = soveltamisvuosi; toisin sanoen 2012–2014 vuoden 2016, 2013–2015 vuoden 2017 ja 2014–2016 vuoden 2018 osalta. Jos alusta on pidetty kohdelajina seitiä pyytävänä aluksena tiettynä vuonna, sitä pidetään sellaisena myös seuraavina vuosina.

(4) Verkoilla, riimuverkoilla ja pussiverkoilla pyydetyn turskan purkamisvelvoitetta ei sovelleta ICES-alueella IIIaS.